

РЕШЕНИЕ

№ 24444

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **4174** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2, вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. А. Ф., търсеща закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], в качество на майка и законен представител на малолетните ѝ деца Р. А. М., ЛНЧ[ЕИК], Б. А. М., ЛНЧ [ЕГН], и Н. А. М., ЛНЧ [ЕГН], против решение № 100-Х/27.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата молба на лицата с рег. № УП 35318 от 11.03.2026 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С жалбата се иска отмяна на оспорения акт и връщане на преписката

С жалбата са отправени оплаквания за наличие на съществени нарушения на административно производствените правила в процедурата по ЗУБ, за неспазване на принципа на достъпност, публичност и прозрачност по чл. 12 АПК, както и са изложение доводи относно твърдяното ново обстоятелство, че жалбоподателката А. А. Ф. е лице без гражданство. Моли съда да отмени решение № 100-Х/ 27.03.2026 г., издадено от интервюиращия орган при ДАБ МС, и преписката да бъде върната за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В открито съдебно заседание жалбоподателите се явяват лично и с назначения адвокат, поддържат жалбата.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ МС към РПЦ – [населено място], с писмена защита изразява становище за неоснователно на жалбата и моли да бъде отхвърлена. В открито съдебно

заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК вр. чл. 144, ал. 1 АПК, от фактическа страна установи следното:

Първото искане за закрила на А. А. Ф., без представен документи за самоличност, търсеща закрила от Сирийската арабска република, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., [населено място], кюрдка по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – омъжена, е с молба с вх. № 4582 от 31.10.2024 г. на ДАБ при МС. С тази молба е поискала закрила за себе си и като представител на малолетните си деца Р. А. М., [дата на раждане] в [населено място], Германия, ЛНЧ[ЕИК], Б. А. М., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., ЛНЧ [ЕГН], и Н. А. М., [дата на раждане] [населено място], обл. Х., С., ЛНЧ [ЕГН].

При проведеното на 05.02.2025 г. интервю /л. 225 и сл./ е разказала, че е напуснала С. нелегално за първи път през 2012 г., заедно със семейството си за Германия. Установили се в [населено място]. Подала молба за закрила и получила разрешително което било валидно от 2016 г. до 2019 г. Там се запознала със съпруга си М., сключили брак през 2016 г., в [населено място], Германия. Синът Р. бил роден в Германия. През месец януари 2017 г. разбрали, че той има здравословен проблем със сърцето и лявото око, била необходима операция, започнали да го лекуват в Германия. Ходили на прегледи, той бил много малък и нямало подобрение във състоянието му. Разбрали за добър лекар в Гърция и легално със самолет отпътували за там. В Гърция били задържани на летището и депортирани в Турция, където останали няколко дни докато били върнати в С.. Там се родили другите две деца. Кандидатката напуснала С. за втори път заедно със семейството си на 05.10.2024 г. и нелегално преминали в Турция, където останали една седмица. На 14.10.2024 г. влязла в Република България заедно със семейството си не по законоустановения ред и не през определените за целта места. След като преминали на българска територия били задържани от властите. А. А. Ф. мотивирала конкретно молбата си за закрила с общата обстановка на несигурност в С., както и с желанието да осигури добро бъдеще и живот за децата си и да излекува сина си. В проведеното интервю чуждата гражданка разказва, че е родена в [населено място], но е напуснала страната си от [населено място]. Когато отпътувала от С., [населено място] се намирал под контрола на кюрдите, които все още управлявали града. Нямало добри условия в болниците. Твърди, че в С. няма близки. Лично не е имала проблеми заради своята етническа принадлежност и заради изповядваната религия. Още, че кюрдите нямали права в С., вкл. на документи и да изповядват майчиния език. Не е била арестувана, съдена или осъждана и не е имала проблеми с официалните власти. Заявява, че не е членувала в политическа партия или организация и не е била член на въоръжена групировка. Никой не я е заплашвал и върху нея не е било оказвано насилие.

С решение № 2986 от 09.04.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на А. А. Ф. и на малолетните ѝ деца е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Постановеният административен акт е обжалван пред АС-Хасково, като с решение № 5635 от 04.06.2025 г. по адм. дело № 1109/2025 г., е отхвърлена жалбата против решение № 2986 от 09.04.2025 г. на председателя на ДАБ при МС. Същото е оставено в сила с решение № 11543 от 17.11.2025 г. по адм. дело № 8191/2025 г. на ВАС.

На 09.12.2025 г., чужденката депозирала последваща молба за международна закрила за себе си и за малолетните си деца със сочени нови обстоятелства - грамота от ОУ „И. В.“, [населено място], и медицински документ. С решение № 223Х от 19.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не е допусната последващата молба на А. А. Ф. и малолетните ѝ деца до производство за предоставяне на международна закрила. Същото не обжалвано.

Понастоящем, предмет на делото е втората по ред последваща молба на чужденката и малолетните ѝ деца, депозирана в ДАБ при МС с вх. № УП 35318 от 11.03.2026 г. На молителите било изпратено съобщение с информация, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила /л. 48 и сл./, част от което е списък на организациите, предоставящи социална и правна помощ и работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут, с приемна в ДАБ при МС. Така от фактическа страна интервюиращият орган е посочил и обсъдил сочените факти от молителката, че подава втората последваща молба за закрила със сочено ново обстоятелство – писмено доказателство заверен превод на български език на удостоверение за разпознаване, издадено от местната администрация в [населено място], обл. Х., че е мактум – лице без гражданство. Поради това животът в страната ѝ по произход бил застрашен, като лице без гражданство „мактум“ от сирийски кюрдски произход тя никога не била призната за гражданка на Сирийска арабска република. Поради това обстоятелство била лишена от основни граждански права и ефективна държавна защита; при връщане в С. имало вероятност да бъде изложена на реален риск от сериозни нарушения на основните ѝ права, включително дискриминация, произволно задържане и невъзможност да получи правна защита. Като лице без гражданство не разполагала с държава която да и осигури ефективна защита, а в условията на продължаващ въоръжен конфликт в С., липсата на гражданство и официална регистрация, значително увеличавало риска от сериозна вреда. Заявила е още, че със съпруга ѝ и малолетните им деца живеят в [населено място], където се чувстват спокойни, децата им ходят на училище, адаптирали се бързо към учебния материал и вече имали грамоти за отлични резултати. Към настоящият момент нямало как да се върнат в С., синът ѝ Р. имал вродено сърдечно заболяване и било необходимо адекватно лечение, което нямал да получи в С., и пр.

С решение № 100-Х/27.03.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението си административният орган е изследвал доказателствата и твърденията във втората последващата молба спрямо заявеното в предходните производство за международна закрила. Позовал се е изчерпателно на приложените по делото с преписката справки от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ на относно С. и по точно-профил на лицата без гражданство в С., № МД-02-123/26.03.2026 г., както и относно актуалната обстановка в С. с № МД-02-14/16.01.2026 г. Посочено е, че с Указ № 13 от 2026 г. президентът Ал Ш. е уредено масово предоставяне на гражданство, официално анулирал всички изключителни мерки, произтичащи от спорното преброяване в провинция Х. през 1962 г. У. изрично разпореждал предоставянето на пълно сирийско гражданство на всички лица от кюрдски произход, включително тези, регистрирани като „чужденци“ (ajanib) и нерегистрираните „мактуми“ (maktumeen). Справката още дава данни за пълноправна интеграция - Министерството на вътрешните работи поставило краен срок /5 февруари 2026 г./ за завършване на процедурите по документиране, като целта бил мактумите да получат пълно равенство в правата и задълженията с останалите сирийски граждани, както и за културна интеграция - Новите власти официално признавали кюрдите за „неразделна част от нацията“ и гарантирали техните културни и езикови права. Съобразен е бюлетин на ВКБООН към 12.12.2025 г., че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достигал 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължавало, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достигал 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. ВКБООН подкрепял 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от гранични контролно-пропускателни пунктове и автогари до различни дестинации – големите градове по провинциите в С..

В заключение е възприето установеното от справките, че въпреки, че не са официално признати като граждани, лицата без гражданство не са напълно лишени от достъп до основни права и услуги, особено в рамките на местните административни структури. Децата, които не разполагали със сирийско гражданство, също могат да посещават държавни училища безплатно, въпреки изискването за получаване на разрешение от Министерството на образованието. Органът е приел още наличие на реалистични очаквания за затихване на конфликта в С.. От представената актуална информация било видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност. Следвало да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагали услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемачи общности. Въпреки наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години се била подобрила значително и към настоящият момент не можело да се говори за наличие на безогледно насилие. Обоснован е извод, че при евентуалното завръщане на А. А. Ф. и децата ѝ в родината им, това не би довело до неблагоприятни последици за тях и биа водили нормален живот.

От ответника е изискана актуална справка относно Сирийската арабска република и такава е представена към от 15.04.2026 г., съдържаща данни и с посочени източници относно общото положение в страната, актуалната политическа и икономическа обстановка, състоянието на сигурността в обл. Х.. Текущата обстановка там водела до съществена промяна в общественото-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Сочил се, че към април 2026 г. С. се намирала в исторически преходен период. След драматичното сриване на режима на А. в края на 2024 г. страната била в процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Въпреки премахването на повечето международни санкции през 2025 г., инфраструктурата била силно разрушена, а хуманитарните нужди оставали критични. Сигурността се подобрявала, но все още имало райони с присъствие на въоръжени групировки и остатъчни клетки на радикални организации. Наблюдало се масово завръщане на бежанци - над 1 милион души от съседните държави, което оказвало натиск върху социалните системи.

Относно актуалната политическа и икономическа обстановка е посочено, че в страната действало временно правителство, работещо по нова конституция и подготовка за демократични избори. Централната власт се опитвала да балансира между различните етнически и религиозни групи, за да избегне фрагментация. Очаквал се икономически растеж, воден от възстановителни дейности, оценявани на над 200 милиарда долара. Валутата била нестабилна, а над 90% от населението, живеело под прага на бедността, въпреки притока на преки чуждестранни инвестиции в секторите енергетика и земеделие.

Съгласно постъпилото, след уведомяване от съда по реда на чл. 3 ЗУБ, становище от представителството на ВКБООН в Република България, същото поддържа позицията си от декември 2024 г. относно връщането в С., припомня заключение на Съвета на ЕС от юни 2025 г., съгласно което ЕС вземал под внимание изявленията на преходното правителство в С., в които се посочва завръщането на сирийските бежанци при подходящи условия като основна цел. ЕС също вземал под внимание и изявленията на ВКБООН, че условията в С. понастоящем не позволявали широкомащабно доброволно връщане в С. предвид хуманитарната и икономическата ситуация и ситуацията в областта на сигурността. Същевременно ЕС се ангажирал да съдейства за създаването на условия за безопасно, достойно, доброволно и устойчиво връщане в С. и бил готов да подкрепи онези, които доброволно желаят да се завърнат. От ключово значение било да се

гарантира запазването на пространството за предоставяне на убежище на бежанците и спазването на принципа на забрана за връщане. ЕС оставал ангажиран с укрепването на наблюдението на закрилата, последващите действия, подкрепата и услугите за разселените лица или новозавърналите се в С. - по-специално съвместно с ВКБООН. Цитират се прогноза и оценка за С. към април 2026 г. на Съвета за сигурност на ООН и на Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси. Приложена е компилация, списък, на актуални ресурси за С. по независими доклади от публично достъпни източници /Съвета за сигурност на ООН, Агенцията на ЕС в областта на убежището/, като изрично е уточнено, че информацията е илюстративна, не изчерпва наличната в публичното пространство информация, нито имала за цел да бъде общ доклад за състоянието на правата на човека. Този списък не бил определящ по отношение на основателността на всеки отделен случай, като потребителите следвало да се запознаят с пълния текст на цитираните документи и да преценят достоверността, уместността и актуалността на източниците с оглед на конкретния въпрос.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК и за наличие на основанията за оспорване по чл. 146 АПК, от правна страна установи следното:

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, срещу подлежащ на оспорване акт и от надлежна страна, за която същият е неблагоприятен - лице по чл. 3 АПК и § 1, т. 1 ДР на ЗУБ, адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно като му налага ограничения чрез отказ от предоставяне на права, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по съображения на съда, различни от изложените в нея.

С чл. 76б, ал. 1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ по чл. 48, т. 10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл. 76а ЗУБ и чл. 33, ал. 2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ вр. чл. 2, б. "р" от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество /в тази вр. чл. 79, пар. 3 от Регламент /ЕС 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС/.

Решение № 100-Х/27.03.2026 г. е издадено от компетентен административен орган – В. И., старши експерт в Регистрационно приемателен център /РПЦ/ - [населено място], определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № РД05-79/26.01.2026 г. на председателя на ДАБ МС /л. 41/. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 27.03.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 11.03.2026 г. на ДАБ МС, чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт и предвид горепосоченото, настоящият състав намира, че процесният акт е съставен в писмена форма, съобразно чл. 59, ал. 2 АПК, като съдържа наименование на органа, който го издава, адресати на акта, ясно и точно идентифицирани, съдържа разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията на

адресатите на акта, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, както и дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В изпълнение на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК са посочени и обсъдени фактически и правни основания за издаването на акта - мотиви. Съдът намира така изложените мотиви в акта за непълни.

С процесната повторна последваща молба органът е сезиран от А. А. Ф., търсеща закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], и в качество на майка и законен представител на малолетните ѝ деца Р. А. М., ЛНЧ[ЕИК], Б. А. М., ЛНЧ [ЕГН], и Н. А. М., ЛНЧ [ЕГН]. Съгласно чл. 6а ЗУБ при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето. Преценката на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето /ЗЗДт/. В §1, т. 11 ДР на ЗУБ е уточнено, че „най-добрият интерес на детето" е понятие по смисъла на § 1, т. 5 ДР на ЗЗДт, а именно преценката на желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. Макар оспореният акт да е по реда на чл. 76б ЗУБ и да не изисква провеждането на лично интервю с кандидата за международна закрила, при осъществяване на компетентността си органът е обвързан от материално-правните разпоредби на специалния закон в цялост, поради което е било необходимо да изследва най-добрия интерес на децата и съответно да изложи мотиви в този смисъл, като такива в оспорения акт липсват.

В тази връзка според съда са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които обуславят незаконосъобразност на акта, тъй като е било необходимо участието на представител на дирекция „Социално подпомагане“. Социални доклади са изработени и представени в хода на адм. производството по първоначалното искане за предоставяне на международна закрила преди издаването на решение № 2986/09.04.2025 г. на председателя на ДАБ, които само са споменати без да са обсъждани. Тази информация обаче не е актуална към момента на постъпване на последващата молба за международна закрила. Дирекция „Социално подпомагане“ не е уведомявана от административния орган за производство по чл. 76б ЗУБ, не е взето предвид актуално и относимо към случая становище на съответната дирекция и не е бил предоставен доклад, а това се явява в нарушение и на изискването на чл. 6а ЗУБ вр. чл. 15, ал. 6 ЗЗДт. Обстоятелството, че има изготвен предишен доклад и че децата са имали тогава представител в лицето на адвокат, както и че са представлявани от единия родител, не променят извода за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждане на последващата молба от интервюиращия орган, съответно не са приложени в цялост и пълнота материално-правните разпоредби. Това нарушение е попречило да се изяснят надлежно всички актуални данни относно децата в настоящото производство с оглед охрана на интересите им като такива от висш порядък. Разпоредбите на ЗЗДт гарантират висшите интереси на всяко дете, които са ръководещи и в административното, и в съдебното производство, а те не са спазени от ответника в производството по издаване на обжалваното решение. При тези съображения съдът счита, че интервюиращият орган е издал решението си при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неприлагане в цялост на относимите материално-правни норми и то следва да бъде отменено. Преписката следва да се изпрати на интервюиращия орган, който при преценката на допустимостта на молбата, следва - предвид участието и на малолетни деца в производството, да приложи разпоредбата на чл. 6а ЗУБ.

Също така при разглеждането на молбата следва да бъде съобразено, че съгласно чл. 2, т. 1 от

Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. /ратифицирана и обнародвана с ДВ бр. 55 от 1991 г./, държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията, на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. В чл. 3, т. 1 Конвенцията е предвидено, че висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи. Следователно принципът за „висшия интерес на детето“, установен в Конвенцията за правата на детето на ООН, е от основополагащо значение, поради което малолетните и непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 ДР на ЗУБ. В националното законодателство този принцип е регламентиран в § 1, т. 5 ДР на ЗЗДт, като както се посочи съгласно чл. 6а ЗУБ, и при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която преценка на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Принципът за „най-добрия интерес на детето“ последователно е закрепен и в редица директиви на ЕС относно международната закрила. Според съображение 18 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. /вр. чл. 41 и съображение 15 и 16 Регламент ЕС 2024/1347 на ЕП и на Съвета от 14 май 2024 година относно стандартите за определянето на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила за единен статут на бежанците, или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила и за съдържанието на предоставената закрила, за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета и за отмяна на Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвет/ относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, „висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите членки в съответствие с Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост.

С оглед на запазване на идентичността на детето вземащото решението лице трябва да съобрази този специфичен контекст, когато оценява и определя най-добрите интереси на детето. При разглеждането на молбата следва да се съобрази, че съблюдаването на най-добрия интерес на детето се изразява със система от специфични мерки, съпътстващи развитието на производството, и не би могло да се интерпретира като императив за предоставянето на закрила без спазване на изискванията на специалния закон. Следва да се съобрази още, че най-добрият интерес на детето също не е въведен от законодателя като самостоятелна предпоставка за предоставяне на международна закрила по смисъла на ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95/ЕС, поради което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила при липса на материалноправните предпоставки, предвидени в европейското и българското законодателство.

По отношение на соченото ново обстоятелство – заявителката била лице без гражданство, следва да се посочи, че същото е обсъдено в решението на председателя на ДАБ по първоначалното искане за закрила. Наред с това в същия акт и във връзка с данните в интервюто от А. А. Ф. е обсъдено, че е заявила, че е лице без гражданство, но доколкото не била представила документ за това твърдение - по преписката и актовете не била извършена корекция по гражданството ѝ. При

разглеждането на новото обстоятелство с представено писмено доказателство органът е изложил обосновани и пълни мотиви, както по отношение на личното положение на чужденеца, така и по отношение на държавата по произход, които се споделят от съда. Отправените с жалбата оплаквания в тази връзка съдът намира за неоснователни и недоказани.

При така изложеното оспореният акт следва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 3 и 4 АПК вр. с чл. 172, ал. 2 АПК, като поради невъзможното решаване на въпроса по същество преписката следва на основание чл. 173, ал. 2 АПК да се изпрати на органа за ново разглеждане последваща молба с вх.№ УП 35318/11.03.2026 г. по отношение на трите малолетни деца при спазване на указанията на съда и в предвидения в специалния закон срок.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №100-Х/27.03.2026 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет в частта, касаеща малолетните деца Р. А. М., ЛНЧ[ЕИК], Б. А. М., ЛНЧ [ЕГН], и Н. А. М., ЛНЧ [ЕГН], по последваща молба с вх.№ УП 35318/11.03.2026 г. на ДАБ при МС, подадена от А. А. Ф., ЛНЧ [ЕГН], в качество на майка и техен законен представител.

ИЗПРАЩА преписката на интервюиращия орган за ново произнасяне по последваща молба с вх. № УП 35318/11.03.2026 г. на ДАБ при МС от А. А. Ф., ЛНЧ [ЕГН], подадена в качеството на майка и законен представител на малолетните й деца Р. А. М., ЛНЧ[ЕИК], Б. А. М., ЛНЧ [ЕГН], и Н. А. М., ЛНЧ [ЕГН], съобразно указанията, дадени в настоящото решение на съда.

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: